

Tisdagen den 20 oktober

Kl. 13.00–14.00

§ 1 Åtterrapporering från Europeiska rådets möte den 15–16 oktober

*Åtterrapporering från
Europeiska rådets
möte den 15–16
oktober*

Anf. 1 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! I förra veckan träffades alltså Europeiska rådet. Mötet inleddes på torsdag eftermiddag med en kort information om förhandlingarna med Europaparlamentet vad gäller den fleråriga budgetramen. Därefter följde diskussion om förhandlingarna mellan EU och Storbritannien, klimatfrågan och läget vad gäller covid-19. På fredagen hade vi en lång diskussion om EU:s relation till Afrika, och vi antog också korta slutsatser om södra grannskapet, Belarus, Turkiet och nedskjutningen av flight MH17.

Fru talman! Under punkten om den fleråriga budgetramen var Europaparlamentets talman som brukligt på plats för att redovisa parlamentets inställning. De kollegor som tog till orda markerade tydligt att Europeiska rådets uppgörelse från i juli måste utgöra ramen för de fortsatta förhandlingarna. Även vikten av skyndsamma beslut betonades.

Fru talman! Därefter följde en längre diskussion om klimatmålen. Ordförande Charles Michel förklarade att man efter diskussionen på detta möte skulle återkomma till frågan i december, med målet att nå en uppgörelse om ett nytt utsläppsmål till 2030. Under den diskussion som följde tog samtliga runt bordet till orda, och det stora flertalet gav stöd till målet om minst 55 procents utsläppsminskningar. Jag och ytterligare en kollega markerade att vi egentligen ville gå längre. Vi var några som hänvisade till det initiativ som tagits från svensk sida inför toppmötet, och som nu har tolv deltagande länder, med stöd till kommissionens arbete. Ett mindre antal medlemsstater håller fortfarande emot och vill inte se högre målsättningar på klimatområdet, så det kommer att bli en svår diskussion fram till nästa toppmöte.

Fru talman! Middagen ägnades åt förhandlingen med Storbritannien, som ju är inne i ett kritiskt skede. Det är svåra frågor att lösa ut; det handlar fortfarande om rättvisa konkurrensvillkor, inklusive regler för statsstöd, och om fiskerifrågorna och tvistlösningen. Som ni har noterat blev det slutligen ett ganska stramt uttalande, kanske man ska säga, från Europeiska rådet. Men vår chefsförhandlare Michel Barnier var efter mötet också mycket tydlig med att EU naturligtvis står redo att fortsätta och även intensifiera det här förhandlingsarbetet. Det är mycket viktigt för Sverige, för EU och för Storbritannien att vi når i mål med förhandlingen.

Fru talman! Vi diskuterade därefter läget vad gäller covid-19. Det var en allvarsam diskussion där flera regeringschefer vittnade om ett ökat antal smittade och en hårdare belastning på sjukvården. Många tryckte på vikten av en väl fungerande samordning och bra informationsutbyte mellan EU:s institutioner och medlemsstater. Jag instämde men påminde också om att beslut vad gäller exempelvis testning ska fattas på nationell nivå. Det konstaterades också att den här krisen kommer att bli långvarig och att vi därför regelbundet kommer att återkomma till frågan.

Fru talman! På fredagen diskuterades relationen mellan EU och Afrika, och jag underströk betydelsen av en mer sammanhållen relation – ett partnerskap som är baserat på ömsesidighet och gemensamma intressen. Det var många som betonade mänskliga rättigheter, migration, demokrati, jämställdhet, rättsstatens principer, miljö- och klimatmässig hållbarhet och inte minst investeringar.

En stor del av diskussionen kom att handla om begreppet ”gender equality”. Jag och en stor majoritet av de övriga ville att begreppet skulle användas i slutsatstexterna, men två medlemsstater kunde inte acceptera det. Kompromissen blev därför att vi hänvisar till tidigare texter där begreppet ”gender equality” omnämns.

Fru talman! Slutligen noterade vi fyra utrikespolitiska frågor.

Först var det 25-årsjubileet av den så kallade Barcelonaprocessen med det södra grannskapet, och det ska vi återkomma till i december.

Därefter fördömde vi åter regimens våld mot fredliga demonstranter i Belarus, och vi uttryckte även stöd till Litauen och Polen som har fått kalla hem diplomater från Belarus.

Även Turkiets provokativa agerande i östra Medelhavet fördömdes.

Allra sist uppmanade vi Ryssland att samarbeta med utredningen om nedskjutningen av flight MH17. Vi måste få veta sanningen, och de skyldiga måste ställas till svars.

Detta, fru talman, var åtterrapporeringen från Europeiska rådets möte.

Anf. 2 JESSICA ROSENCRANTZ (M):

Fru talman! Tack för åtterrapporten, statsministern!

Jag tänkte ägna lite uppmärksamhet åt klimatfrågan. För Moderaterna är det viktigt att EU visar ledarskap i klimatfrågan och agerar föredöme för andra länder. En viktig del är att få den europeiska klimatlagen på plats och att höja EU:s klimatambitioner så att EU blir klimatneutralt senast år 2050 – och så att målet för 2030 också höjs betydligt.

Statsministern bad i förra veckan om riksdagens stöd för regeringens linje att minska utsläppen i EU med minst 55 procent till 2030. Statsministern motiverade då regeringens linje med att den var det enda realistiska om det skulle vara möjligt att nå en överenskommelse med EU:s 26 andra medlemsländer – länder som i många fall inte kommit lika långt i omställningen som Sverige. Några timmar efter mötet i EU-nämnden bad Isabella Lövin om mandat för att förhandla om en minskning med 60 procent, med sikte på 65 procent. Vi var några stycken som blev lite förvirrade över regeringens linje här.

Nu kan vi dock konstatera att överenskommelsen på Europeiska rådet blev minst 55 procent. Då undrar jag – för att kanske vara lite övertydlig – om statsministern står bakom rådsslutsatserna om att minska utsläppen med minst 55 procent. Är det fortsatt statsministerns uppfattning att det är

minst 55 procent som är det realistiska att komma överens om mellan medlemsstaterna?

Prot. 2020/21:24
20 oktober

-----
*Åtterrapporering från
Europeiska rådets
möte den 15–16
oktober*

Anf. 3 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Till att börja med har vi ingen överenskommelse om minst 55 procent än, utan det återkommer vi till i december.

Jag tycker att diskussionerna på Europeiska rådet visar att det finns en stor majoritet för att gå på minst 55 procent. Dock har vi fortfarande ett par tre medlemsstater som inte vill gå på 55, men utifrån skrivningarna i slutsatsen menar jag att det ändå finns en rätt bra riktning. Det står bland annat om att uppnå målet om ett klimatneutralt EU senast 2050, och så hänvisas det till kommissionens förslag om minst 55 procent. Det står alltså faktiskt omnämnt, liksom att det bör omfatta alla medlemsstater men samtidigt bygga på solidaritet och andra principer.

Detta andas alltså att det är i den riktningen vi ska gå, men jag vill inte på något sätt ta ut någonting i förskott. Det är nämligen några medlemsstater som absolut inte vill detta, så vi har ingen överenskommelse.

Ja, jag bedömer att det är minst 55 som är det realistiska om man ska gå vidare.

Anf. 4 JESSICA ROSENCRANTZ (M):

Fru talman! Då uppfattade jag alltså det statsministern framförde senast korrekt, det vill säga att statsministerns bedömning är att det realistiska är minst 55 procent. Då kan man bli något konfunderad över att andra delar av regeringen blandar in andra siffror i sammanhanget, nämligen 60 eller 65 procent.

Jag tolkar statsministern som att det troliga och rimliga är att förvänta sig en uppgörelse om minst 55 procent. Är regeringens linje inför mötet i december, då beslutet ska tas, att ställa sig bakom minst 55 procent som mål för 2030, eller är det någon annan siffra som regeringen föreställer sig att man kommer att spela in då?

Anf. 5 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Det är just minst 55 procent. Minst 55 kan också vara mer än 55, men detta är för att få en samling kring ett mål som alla kan ställa upp på. Det är också så det uttrycks. Det finns ingen överenskommelse, men det är så det uttrycks. Det som relateras till i kommissionens mål är just minst 55 procent. Det var också därför jag sa vid mötet att jag gärna hade sett en högre siffra. Kan man längre fram i processen komma högre än 55 är det öppet, och jag menar att vi ska ha öppet för att ha ännu högre ambitioner. Men det som är realistiskt att tro på att komma fram till i december är minst 55 procent.

Anf. 6 MARTIN KINNUNEN (SD):

Fru talman! Tack, statsministern, för åiterrapporten!

När det kommer till klimatpolitiken och regeringens linje har vi kunnat konstatera att det finns tre olika procentsiffror som regeringen står bakom: 55, 60 och 65. Men statsministern vill tydligen mest prata om 55 procent.

Samtidigt som vi talar om dessa procentsiffror kostar detta även pengar. EU-kommissionen har räknat på 50–55-målet och kommit fram till en

kostnad på 0,39 procent av bruttonationalprodukten. Det motsvarar 1 300 miljarder euro.

Regeringen för fram förslag om att höja ambitionen ytterligare. Hur mycket pengar tror regeringen att det skulle kosta om målet är 60 respektive 65 procent?

Anf. 7 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Jag får upprepa en gång till: Minst 55 procent kan vara mer än 55 procent. Det kan vi åtminstone vara eniga om. Man kan både ha minst 55 och själv stå för att det borde vara 60.

Får vi minst 55 procent skrivet kan man också arbeta för en högre målsättning efter det; den kan vara 60 eller 65. Jag tycker att vi ska hålla så hög ambition som möjligt, för det är bråttom med tanke på det vi ser när det gäller klimatförändringar.

När det gäller pengar kan man göra olika kalkyler. Jag gör också en annan kalkyl, nämligen att man genom att ligga först i omställningen kommer att ha en stor konkurrensfördel. Jag har vid ett otal tillfällen hänvisat till stålproduktion utan kol. Jag tror att detta går i mål. När det väl har gått i mål kommer en hel värld att efterfråga stålproduktion utan kol, och då ligger vi först i spåret. Kan vi utveckla elflygplan gäller samma sak där, liksom för den batteriproduktion som ska starta i Sverige.

Jag tror att vi nu är vid en tipping point där det går åt rätt håll och där allt fler ser möjligheten att göra en omställning som också innebär nya jobb och som innefattar den nya tekniken och den nya välfärden. Den finns i klimatomställningen; det är så vi ska se det.

Sedan kommer det att finnas en omställning, och det är därför det i slutsatserna sägs att det bör göras analyser för varje medlemsstat. Det är olika utmaningar; det råder ingen tvekan om det. De som är helt beroende av kol för sin energiförsörjning har till exempel ett annat åtagande än Sverige, som inte har kol. Man kommer att medlemsstat för medlemsstat göra en analys av vad som behöver göras, och vi har sagt att vi solidariskt bör vara med och hjälpa till i omställningen.

Anf. 8 MARTIN KINNUNEN (SD):

Fru talman! Jag konstaterar att regeringen går fram med en förhoppning om 60 eller 65 procent, eller kanske ännu större ambitioner, utan att ha någon uppfattning om kostnaderna. Man har i stället förhoppningar. Man har tro. Man hoppas helt enkelt att det här kommer att gagna svensk och europeisk konkurrenskraft, och det hoppas jag också.

Samtidigt tar ju kommissionen själv upp risker vad gäller koldioxidläckage, eller investeringsläckage som man oftare talar om i dag. I stället för att investeringarna sker i Europa sker de på andra marknader där kraven inte är lika stora. Det betyder att jobben flyttar till andra kontinenter.

Hur ser statsministern att vi ska motarbeta detta? Har statsministern någon rädsla eller oro för att detta kan leda till att utsläppen globalt inte minskar?

Anf. 9 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Det vore naivt att bortse från att det finns en viss risk för så kallat läckage. Men det är också så att hela världen håller på att ställa om. Hela världen omfattas av Parisavtalet, förutom de länder som inte gått

med i det eller som tänker dra sig ur det. Det gör att alla går i samma riktning.

Det är ju inte så att den omställning som görs i svensk stålproduktion förhindrar investeringar här i Sverige – snarare tvärtom, vill jag påstå. Det gäller att se till att vi från politikens håll ger rätt förutsättningar för att investeringar ska hamna här. Det gäller också, inte minst, att ge rätt förutsättningar för människor att ställa om och vara med i denna omställning. Det kan handla om utbildning eller om andra saker.

Ett eventuellt läckage är anledningen till att det nu diskuteras en kostnad för länder som vill exportera till EU men som inte har samma klimatkrav. Så balanserar man också detta.

Anf. 10 SOFIA NILSSON (C):

Fru talman! När smittspridningen nu återigen har börjat öka inom Europa och ett antal medlemsstater inför interna nedstängningar och kraftiga karantänsregler vill vi understryka vikten av att hålla gränserna mellan medlemsstaterna öppna så långt som det bara är möjligt. Inte minst är det viktigt för Europas ekonomiska återhämtning att den inre marknaden och handeln fungerar som den gör i mer normala tider.

Det är även nödvändigt för transporten av läkemedel och skyddsutrustning att de fria rörligheterna upprätthålls. Inom några månader ska vi förhoppningsvis börja transportera vaccin mot covid-19 över gränserna. Vaccin kan ofta vara känsligt för svängningar i temperatur, och en säker hantering kommer med stora krav på obehindrad transport. En del vaccin måste förvaras i så mycket som 80 minusgrader, och därför är det lite oroväckande att tänka på vad som kan hända om lastbilar blir stående vid stängda gränser.

Jag tror att det är helt centralt att EU drar lärdom av inledningen av pandemin och gör sitt yttersta för att säkerställa att de fria rörligheterna inte begränsas.

I den trafikslagsövergripande beredningsplan för godstransporter under pandemier som diskuterades av EU:s transportministrar i slutet av september lade man stor vikt vid att värna den nationella kompetensen inom smittskydd. Detta är förstås en viktig princip att värna även vad gäller smittskydd, men ur ett smittskyddsperspektiv är det minst lika viktigt att gränserna förblir öppna för transport av bland annat läkemedel och inte minst vaccin.

Därför är min fråga: Hur ser statsministern på riskerna för en upprepning av våren, och hur avser regeringen att verka inom EU för att de inre gränserna ska förbli öppna?

Anf. 11 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Sofia Nilsson pekar på ett mycket viktigt ämne. Det visade sig i våras att det inte fungerade som det var tänkt, och jag vill påstå att detta bidrog till att förvärra situationen. Varor som Sverige skulle ha sänt eller fått förhindrades därför att den fria rörligheten helt plötsligt begränsades av några medlemsstater. Vi har påpekat både bilateralt och i andra sammanhang att det inte kan fungera så, för då skadas den inre marknaden.

Det är bland annat mot denna bakgrund som det nu finns en text i slutsatserna om att den övergripande samordningen är viktig. Det är viktigt att vi kan se ungefär samma situation och ha samma faktorer och samma

mätetal när det gäller vad som ska göras. Om man nu ska ha någon typ av inskränkning av den fria rörligheten, vad ska det då bygga på? Där måste vi ha samma bild. En medlemsstat kan inte ha en bild och en annan medlemsstat ha en helt annan bild; då blir det kaos igen.

Samordningen är viktig, men ytterst är det nationella beslut som ska avgöra. Att verkligen få vaccinet distribuerat blir minst lika viktigt, för när det väl kommer måste distributionen ske så fort som det någonsin går så att människor kan få skydd mot den här sjukdomen. Då bör inte minst de här reglerna vara på plats.

Det är fördragsbundet vad som är nationell kompetens respektive EU-gemensam kompetens. Det mesta av detta är ju nationell kompetens. Men det är viktigt att vi får en mycket bättre samordning av hanteringen av krisen och att vi undviker en begränsad rörlighet som skadar både sjukvård och produktion och inte minst distribution av vaccin.

Anf. 12 SOFIA NILSSON (C):

Fru talman! Tack för svaret, statsministern!

När ett fungerande vaccin väl finns på plats och tillgängligt på marknaden är det viktigt att fördelningen av detta mellan EU:s medlemsstater fungerar på ett bra sätt. Där är Sverige en viktig del och verkligen en part i det här samarbetet, vilket känns tryggt på ett sätt.

Återigen funderar jag över just transporten och hur vi faktiskt ska kunna säkra den. Exemplet från i våras, då skyddskläder och visir som var avsedda för Sverige fastnade i Frankrike, är verkligen talande. Jag frågar därför en gång till hur regeringen avser att verka för att en tillräcklig mängd vaccin kommer till Sverige och att det faktiskt kan transporteras till Sverige från andra medlemsstater.

Anf. 13 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Det ska fördelas enligt en nyckel som gäller lika för alla. Det var därför vi redan i våras påpekade att vi inte kan ha ordningen att några länder ensidigt stänger gränser och därmed kortsluter den produktionskedja som är viktig i många andra avseenden. Det är som sagt inte mindre viktigt när det gäller vaccin.

Min uppfattning är nog att det finns en större samsyn kring att det som skedde i våras var ett problem för inre marknaden och något som vi bör undvika. Det är därför som Europeiska rådet nu trycker på samordningen mellan EU:s institutioner och medlemsstater, men också samordningen mellan medlemsstater, så att fördelningen av vaccin faktiskt fungerar.

Sedan finns det ytterligare ett perspektiv på vaccinet. Det är den globala fördelningen, som jag menar att EU ska engagera sig i för att se till att också fattigare länder som ligger en bit bort får sin del av vaccinet.

Anf. 14 JONAS SJÖSTEDT (V):

Fru talman! Tack, statsministern, för redogörelsen från Europeiska rådet!

Inför toppmötet fick statsministern ett mandat att hävda 55 procents utsläppsminskning till 2030. Senare samma dag gick vice statsministern ut och sa att Sveriges position var 60 procents med sikte på 65 procents utsläppsminskning. Dessa ståndpunkter är inte förenliga, för om regeringens ståndpunkt är 60 procent har ju inte statsministern följt regeringens stånd-

punkt. Därför vet jag helt enkelt inte vilken ståndpunkt Sverige har i denna helt avgörande framtidsfråga. 55 procent är för lite om vi ska klara klimatet.

Helgardering kan man göra på stryktipset med 1, X, 2. Då får man betala lite extra, och man har lättare att få fler rätt. Men i Europeiska rådet fungerar det inte med helgardering. Om Sverige på hemmaplan säger att vi nöjer oss med 55 procent och sedan åker ned och förhandlar om 60 procent är ju den svenska positionen försvagad. Därför är det viktigt att ha en tydlig position, att vi inte går under 60 procent, att det är det som är vårt mål. Annars måste vi gå tillbaka till EU-nämnden och begära ett nytt mandat. Jag menar att här råder fortsatt stor oklarhet om vad som faktiskt är regeringens position.

I det här fallet hejar jag på Isabella Lövin och den högre målsättningen. Jag undrar: När statsministern åker till Europeiska rådets möte i december, när detta ska avgöras, är då Sveriges position minst 55 procent eller är det minst 60 procent med sikte på 65 procent?

Anf. 15 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Med all respekt för Jonas Sjöstedt tror jag att jag har större erfarenhet av Europeiska rådet.

Vi fick ett mandat om minst 55 procent. För mig är 55 procent och uppåt minst 55 procent. Det är detta mandat vi har. Det är det som kommissionen har föreslagit, och det är det som det relateras till i slutsatserna. Då är det inte konstigt om Sverige har en högre ambition. Men vi vet också – det var det som var förklaringen också till EU-nämnden förra veckan – att minst 55 procent är nog så tufft att få igenom. Då får vi bestämma oss om vi vill gå på en linje som är realistisk, men som är nog så tuff, och flytta fram positionerna eller om vi ska ha en ännu tuffare inställning och säga: Vi slogs minsann för det här som vi vet var ännu svårare.

Det är klart att vi vill ha en högre ambition, men vi vet också att det finns länder som inte ens vill ha 55 procent. I slutsatserna nämns och refereras det till att målet ska omfatta alla stater och att det ska genomföras med analyser och vad det nu kan vara, och vi ska gå till beslut i december. Om det nu står minst 55 procent i slutsatserna är det också det som kommer att vara förslaget i december. Det kommer inte att finnas något annat förslag än minst 55 procent.

Om vi skulle komma dithän att målsättningen blir minst 55 procent utsläppsminskning har vi möjlighet att sedermera slåss för en högre målsättning. Minst 55 procent är rätt att slåss för nu. Det är det som vi har fått mandat för, det är det som står i slutsatserna och det är det som jag hoppas blir beslutet också i december.

Anf. 16 JONAS SJÖSTEDT (V):

Fru talman! Det är alldeles korrekt att jag har noll erfarenhet av Europeiska rådet. Men jag har elva års erfarenhet av att förhandla klimatfrågor i EU-parlamentet och delta i FN:s stora klimatkonferenser. Och jag vet att om man kommer med tre olika målsättningar framstår man som otydlig, så jag menar att regeringen här måste bestämma sig, helt enkelt.

Om jag förstår statsministern rätt tänker statsministern inte ta med sig vice statsministerns bud på minst 60 procent med sikte på 65 procent, utan man är nöjd med 55 procent.

Prot. 2020/21:24
20 oktober

-----
*Åtterrapporering från
Europeiska rådets
möte den 15–16
oktober*

Jag skulle vilja uppmana statsministern att använda den majoritet som finns i riksdagen för att Sverige ska höja ambitionerna. Jag vet att det är svårt att få igenom det i förhandlingen. Jag har all respekt för att man kanske inte alltid får som man vill. Men sett till vad klimatet kräver skulle Sverige faktiskt närma sig det som klimatet kräver, och det menar jag är den mest realistiska ståndpunkten av alla.

Anf. 17 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Det är skillnad på Europaparlamentet och Europeiska rådet. I Europeiska rådet ska alla bli överens.

Om en person säger nej blir det inget. Om en person vid bordet säger att vi inte ska ha mer än 40 procent, då blir det 40 procent. Då får man välja vilken väg man ska ta, om man ska försöka gå på 55 procent, som just nu är det mest realistiska. Men det är ännu inte klart.

Vi kan ändå ha en högre målsättning och ge uttryck för den. Men någon gång måste man också som vänsterpartist sätta sig ned och tänka att det kanske är bättre att vara realistisk och försöka åstadkomma någonting än att bara leva efter sina egna drömmar.

Vi har ju fått accepterat och tagit till Europeiska rådet en minskning med minst 55 procent. Sedan kan vi hjälpas åt att se till att höja ambitionen.

Anf. 18 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Fru talman! Tack, statsministern, för åtterrapporten!

Jag tänker börja med relationen EU–Storbritannien och förhandlingarna som ju går väldigt trögt. Men statsministern har uttalat i medier att han tror att det finns en liten öppning för att kunna undvika en hård brexit. Vad ser statsministern för positiva signaler om det? Det är ju väldigt tydligt i slutsatserna att man ska förbereda sig för en hård brexit.

Sedan till en fråga som flera har tagit upp här, och det är ju klimatmålen. På mötet fattades inga beslut om siffror gällande utsläppsminskningar. Statsministern säger 55 procent och miljöministern säger 65 procent. Jag håller med om att det är som ett sifferbingo. Hur ska andra länder veta vad Sverige driver? Vet de att Sverige kan falla tillbaka till 55 procent, för det har statsministern sagt, varför ska de då gå med på 60 och 65 procent?

Hur bedömer statsministern utfallet av decembermötet, där beslut ska fattas? Kan ni komma överens om ambitionerna?

Jag har tidigare tagit upp att kommissionären Timmermans sagt att det finns forskning på att man klarar 55 procent. Vad säger forskningen är realistiskt, säger statsministern? Är det 55, 60 eller 65 procent? Eller är det 70, 75, 80 eller 85 procent? Hur ska vi veta vad forskningen säger att vi kan klara av? Detta är viktigt för att det inte bara ska bli ett sifferspel utan realistiskt.

Inför toppmötet sa statsministern att han ville jobba för att detta skulle tas på både kollektiv och nationell nivå. I rådsslutsatserna står det dock enbart om kollektiv nivå. Hur ser statsministern på det?

Anf. 19 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Sverige har alltså tagit initiativ till en skrivning om att stödja kommissionens förslag på minst 55 procent.

Det finns ett gammalt talesätt som lyder: Om budskapet inte gått hem är det pastorns fel. Sverige har drivit minst 55 procent, och tolv länder är

med på det. I Europeiska rådets diskussion är det tydligt att det finns en stor majoritet men inte en enhällighet, och så länge det är så tänker vi fortsätta att driva minst 55 procent. Det är viktigt.

Sverige har tagit initiativ till detta, och det råder ingen tvekan om vad Sverige driver. Och när vi säger minst 55 procent finns ju möjlighet att gå högre ändå. Det finns alltså ingen motsättning. Minst 55 är 55 och däröver. Det är min tolkning av minst 55 – eller det är så vi har skrivit det, så det är det som gäller.

Vad gäller forskningen är det tydligt vad vi vill åt. För att kunna nå ett klimatneutralt EU 2050 vill vi tuffa till målet 2030, annars tror vi inte att vi når det. Då menar forskningen att det går för långt, så det är det som är det övergripande målet.

Jag tycker att Désirée Pethrus inledning var bra: En liten öppning, var är den just nu? Lyssnade man i går såg man inte mycket till det. I slutsatserna har vi dock gett uttryck för att vi vill förhandla vidare, och det har Michel Barnier till uppgift att göra. Det lät kanske lite dystert från 10 Downing Street, men vi hoppas. EU:s inriktning är att få detta i mål.

Anf. 20 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Fru talman! Jag tackar statsministern för svaret, men jag blev inte klokare av det. Om vissa länder som vill hålla det på 40 procent ser att statsministern säger 55 procent tror jag inte att man kommer att gå över den nivån. Precis som tidigare talare har sagt är dubbelmandat nog ingen bra strategi.

Jag fick inte svar på frågan om nationell kontra kollektiv nivå när det gäller klimatmålen.

När det gäller relationerna mellan EU och Afrika och skrivningarna om fred, säkerhet och så vidare står det att man ska stödja mänskliga rättigheter. Ordet demokrati finns dock inte med. Varför? Det är väldigt ofta så i internationella sammanhang. Jag antar att det beror på att många länder inte vill att det ska skrivas in att man ska ha demokrati. Det är mycket beklagligt, och jag skulle önska att statsministern här i dag sa: När mänskliga rättigheter är på tapeten ska jag driva på för att demokrati också ska finnas med.

Anf. 21 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Först till det jag glömde svara på. Det står beskrivet att alla medlemsstater kommer att delta i denna insats. Det står vidare, och det är balansgången: varvid nationella omständigheter och rättvise- och solidaritetshänsyn ska beaktas.

Vi delar inte uppfattningen att det bara ska gälla på kollektivnivå. För att säkerställa att det faktiskt blir så måste alla uppfylla det. Länderna har dock uppenbart helt olika förutsättningar, till exempel det kolberoende Polen. Man har ett annat åtagande och ackord än Sverige har.

När det gäller Afrika är det klart att demokrati är viktigt. Jag hinner inte läsa igenom det nu, men tveklöst är demokrati en grundpelare i ett samarbete.

Anf. 22 JOAR FORSSELL (L):

Fru talman! Jag ska också bidra till sifferbingon. Statsministern säger i sitt inlägg att Sverige vill se en minskning på minst 55 procent. Det är jag

glad för. Statsministern säger också att vi gärna ser en högre ambition, 60 procent med sikte på 65. Personligen hade jag gärna sett 110 procent. Vi behöver minusutsläpp i en någorlunda nära framtid för att få bukt med klimatförändringarna. Jag är därför glad över att statsministern öppnar för ytterligare ambitionshöjningar.

Det verkar förekomma lite frågetecken i kammaren om vad som är Sveriges position. Som jag har förstått det är den ganska tydlig. Vi vill ha en minskning på 60–65 procent men är i ett förhandlingsläge beredda att backa till 55 procent. Det är för mig en tydlig position. Det är inte konstigt att man är beredd att backa men samtidigt kan tala om för andra länder att man har en hög ambition. Det kan ju göra att andra länder vågar uttrycka sina kanske högre ambitioner på ett sätt man inte skulle göra om man bara förhöll sig till precis det man här och nu kan få igenom.

Det handlar såklart om vad man säger vid förhandlingsbordet, vilka officiella papper man lämnar in och så vidare. Men en förhandlingssituation handlar ju också om vad de olika delegationerna säger sinsemellan utanför förhandlingsrummet och vad statsministern säger till sina kollegor vid kaffemaskinen och i andra situationer. Uttrycker statsministern då ambitionen om en högre målsättning än 55 procent om det skulle gå?

Anf. 23 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Det är riktigt som Joar Forssell påpekar att också andra länder säger ungefär som vi, till exempel Danmark.

I Bryssel råder det ingen tvekan om vad det vi säger betyder. Men här lyckas jag tydligen inte förklara, och det får jag ta på mig. Det handlar alltså om *minst* 55 procent.

Inför ett möte i Europeiska rådet finns ett förslag till slutsatser, som EU-nämnden också får. Vi har drivit på för minst 55 procent, och nu står det med. Men vi vet att det kommer att bli tufft, för två tre medlemsstater kommer inte att vilja det här. Då tycker vi att det är viktigast att ge detta stöd. Skulle vi nu säga att det är något annat vi vill ha stöd för kommer hela processen att försvåras.

Vi kan ändå ge uttryck för att vi tycker att det borde vara högre. Men för att komma någonstans och kunna leverera något, som ändå är en substantiell förändring, är det detta som gäller.

Jag tycker nog att det går att hålla båda dessa perspektiv i tanken.

Anf. 24 JOAR FORSSELL (L):

Fru talman! Jag tackar statsministern för svaret.

Något annat som kommit upp i diskussionen är att minskningar på 55, 60, 65 eller för den delen 110 procent innebär kostnader. Det kräver investeringar i till exempel negativa utsläpp, något som Liberalerna har drivit på för i januariavtalskretsen.

Den stora kostnaden för klimatförändringarna är dock inte den som blir för att man måste fånga in koldioxid eller för att man måste ställa om ekonomin. Den stora kostnaden uppstår ju om vi inte löser klimatkrisen och drabbas fullt ut av de enorma fasligheter och faror som klimatkatastrofer över hela vår kontinent och hela vår värld innebär.

Hur ser statsministern och regeringen på denna avvägning? Har vi råd att inte höja klimatambitioner? Jag och Liberalerna tror inte det. Kostnaden för att inte höja ambitionerna är högre än kostnaden för att ställa om till tuffa ambitioner.

Anf. 25 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Det uttrycket kanske jag borde ha använt själv i början, för det är precis så vi ser det. Det är en alternativkostnad. Det är där jag menar att vi är. Jag tror att vi är vid en tipping point där allt fler nu ser att det vore katastrofalt att inte göra det rätta nu.

Visst krävs investeringar i energisystem och ny teknik av allehanda slag. Det krävs utbildning. Det krävs en omställning – det är ingen tvekan om det. Det krävs också att man ger möjligheter till människor att göra rätt. I Sverige har vi bonus–malus-systemet, och vi ger stöd till solcellsutbyggnad. Detta är investeringar, och när vi gör investeringar kommer, som jag sa tidigare, också den nya tekniken och de nya möjligheterna. Det är de som kommer att leda oss framåt och göra att vi inte bara gör rätt gentemot barn och barnbarn och, för den delen, oss själva utan också gör något smart.

Det är här framtidens välfärd finns. Det är helt rätt perspektiv.

Anf. 26 MARKUS SELIN (S):

Fru talman! Tack, statsministern, för en tydlig återrapport!

Inledningsvis vill jag tacka statsministern för bra svar på mina frågor i EU-nämnden i förra veckan, då vi hade ett öppet sammanträde. Då skildrades det som vi själva gör i svensk industri. Statsministern nämnde stål utan kol, stödjande och sökande av många likasinnade för att få en offensiv hållning i klimatarbetet, gröna klimatfonder, utvecklingsbistånd och Sveriges roll som en stormakt i klimatomställningsarbetet.

Klimatarbetet handlar ytterst om liv och hälsa. Samtidigt fastnar vi ofta i procentsatser och koldioxidreduceringar. Jag tänkte i min tur lyfta blicken något här och prata om kronor och ören.

En aktiv klimatpolitik är också en politik för framtidens jobb, tillväxt och exportframgångar. En stor del av våra företag har fattat det här med klimatomställning, särskilt i ingenjörlandet Sverige. Jag menar samtidigt att svaga och låga klimatmål gör skada för våra framgångsrika svenska företag, riskerar exportmöjligheter och hotar jobb, konkurrensfördelar och tillväxt. Fler jobb ger mer tillväxt, och fler jobb och mer tillväxt ger mer välfärd för oss alla.

När det gäller statsministerns alla möten och samtal med europeiska motsvarigheter i allmänhet och i Europeiska rådet i förra veckan i synnerhet: I vilken grad ligger tyngdpunkten just på dessa frågor – konkurrensfördelar, tillväxt och gröna jobb? Och i vilken grad delar andra länder Sveriges höga klimatambitioner?

Anf. 27 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Jag börjar med framtidens jobb, för det är så vi ser det: Här ligger bland annat framtidens jobb, förutom att göra det rätta för klimat och miljö.

Prot. 2020/21:24

20 oktober

Återrapportering från

Europeiska rådets

möte den 15–16

oktober

Nu har vi 25 handslag, tror jag, med olika sektorer i näringslivet som vill vara med och göra sitt för att rita vägen framåt. Det finns affärsmodeller som bygger på detta. Om man går tio år tillbaka i tiden, eller kanske bara fem, ser man att det var en helt annan inställning. Det är här affärerna ligger. Det är en otrolig drivkraft i detta.

Vilken tyngdpunkt ligger då ute i Europa och framför allt i Europeiska rådet? Ja, jag skulle säga att de flesta tänker åt det hållet. Sedan finns det en skala också där. Det finns de som är mer oroliga därför att de har en större utmaning. Jag har sagt det flera gånger, och jag har sagt det till dem direkt och i andra sammanhang: Detta har jag respekt för. Med ett stort kolberoende för energin är det klart att man har ett tuffare åtagande att ta sig ur det. Det är därför som vi behöver hjälpas åt och visa att vi kan stötta varandra i omställningen. Men vi måste bestämma oss för i vilken riktning vi ska gå, för precis som Joar Forssell från Liberalerna sa här tidigare är alternativet mycket värre.

Vi har en tyngdpunkt på att det är en positiv utveckling som vi har framför oss, men mellan det och dem som är mest oroliga finns en hel skala. Nu gäller det att fortsätta, inte minst vad gäller att få budgetarbetet att fungera rätt och att få omställnings- eller återstartsarbetet, med det stora paketet, att också bli grönt. Det är så det är uttalat – att det måste bli grönt. Då kommer vi att få mer och mer investeringar som leder rätt, och allt fler kommer att bli säkra på att det är rätt väg att gå.

Anf. 28 MARKUS SELIN (S):

Fru talman! Tack, statsministern, för bra svar!

Sverige är ett relativt litet, öppet och exportberoende land i Europas ena hörn. Vi är ett ingenjörsländ och vill vara ett föregångsländ även på klimatomställningsfronten. Det bubblar i klimatomställningsarbetet där ute, från ABB till Volvo – från A till V. Som ett exempel lanserade Ny Teknik nyligen sin 33-lista med nya framgångsrika företag, och där var det flera goda exempel på allt från solceller till värmeväxlare och elmotorcyklar. Och 35 kilometer härifrån har vi Södertälje och Scania, som nyligen lanserade sin helt elektrifierade urbana lastbil för framtidens transporter.

Anf. 29 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Det är detta positiva anslag vi måste ha. Vi inte bara måste ha det, utan vi ska ha det därför att det är viktigt ur klimat- och miljösynpunkt. Det är också det som leder framåt. Det är därför som vi på transportområdet, inom energi och uppvärmning och i industrin och jordbruket ska gå mot klimatneutralitet. Där har Sverige tuffare mål än EU, men det är det övergripande målet. Sedan ser vi till att det sätts upp delmål framåt i tiden för alla sektorer.

Med de senaste insatserna som kommer att göras ser vi att vi nu har en rejäl chans att nå målet inom transportsektorn, nämligen en minskning med 70 procent. Ju fler som ser detta, desto fler tror på att det inte bara är möjligt utan också riktigt bra.

Anf. 30 MARIA GARDFJELL (MP):

Fru talman! Tack för redogörelsen!

EU måste vara ledande i den globala omställningen till klimatsmarta samhällen och genomförandet av Parisavtalet. I denna ledarroll ligger att driva på för att andra länder ska kunna höja sin ambitionsnivå.

Klimatomställningen kommer att kunna stimulera till en hållbar ekonomisk och social utveckling, bidra till hälsosammare livsmiljö och biologisk mångfald, generera arbetstillfällen, förbättra EU:s energisäkerhet med mera. Det är oerhört bra att regeringen är helt enig i ambitionen att höja klimatmålet och att utsläppen ska minska med minst 60 procent, med sikte på –65. Kommissionens förslag om minst 55 procent kan bli ett golv. Det blir ett viktigt och framsynt nytänkande i klimatpolitiken som visar på den riktningen.

Isabella Lövin sökte mandat i miljö- och jordbruksutskottet och EU-nämnden inför förhandlingarna i miljørådet om EU:s klimatlag. Det kanske var detta som gjorde att många ledamöter blev lite förvirrade. I miljørådet behöver ju inte alla vara eniga, utan där är det en majoritet som fattar beslut.

Jag vill fråga statsministern: Hur ser du på Sveriges möjlighet att samverka med likasinnade länder för högre klimatmål i EU? Och hur ska det gå att nå framgång på decembermötet?

Anf. 31 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Vi var elva när vi kom till mötet, och sedan kom det fram en tolfte och sa: Varför fick inte vi vara med? Jag sa att alla fick vara med och att det var öppet och bara att kliva på. Och så blev vi tolv. Det kan naturligtvis bli tretton, fjorton eller femton också. Jag ser alltså stora möjligheter. Det är redan en stor grupp, och nu arbetar vi systematiskt tillsammans för att se om vi kan få fler som kommer fram med samma budskap till december. Detta tror jag att vi har möjlighet att göra i en eller annan form – att man är med på detta. Jag ser som sagt att de allra flesta vill stödja detta mål.

Då är naturligtvis frågan hur vi gör med dem som inte ser detta nu, eller som kanske av olika orsaker inte ser att det är möjligt. Det är en nog så viktig fråga just för att det måste bli enhällighet.

Där pekar vi på, vilket vi också har gjort tidigare, de möjligheter som vi har i budget och på andra sätt att stötta den omställning som är nödvändig hos alla och som innebär längre kliv för några länder. Där behöver man inte minst fördjupa de nationella analyserna, så att EU, och inte minst kommissionen och andra, kan hjälpa dessa länder i fråga om att det är detta som kommer att krävas. Då tydliggör man denna bild, och då vet man också vad ackordet är och vilket stöd som kan komma att behövas.

Jag tror att denna diskussion nu är nog så viktig för att vi ska kunna gå till ett ganska snabbt beslut i december.

Anf. 32 MARIA GARDFJELL (MP):

Fru talman! Perspektivet rättvis klimatomställning tror vi från Miljöpartiets sida är oerhört viktigt för att nå en bredare uppslutning bakom ett skärpt klimatmål i EU.

Omställningen till ett klimatneutralt och hållbart Europa måste påskyn-
das. Alla sektorer behöver involveras. Och detta behöver genomföras på
ett samhällsekonomiskt effektivt och inkluderande sätt. Självklart måste
man också nå långsiktigt hållbara offentliga finanser.

Hur ser statsministern på det faktum att det också behövs ett jämställd-
hetsperspektiv och ett mer inkluderande perspektiv i klimatomställningen?

Anf. 33 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Jämställdhet är en grundpelare på alla politiska områden.
Denna översyn och analys ska därför naturligtvis också göras.

Jag tycker att den stora styrkan ligger i ett inkluderande. Det gäller att
få så många som möjligt att känna sig inkluderade och med på vagnen.
Därför är det som vi nu gör i Sverige med de olika handslagen med nä-
ringslivet en styrka, som inte minst Svante Axelsson har jobbat mycket
framgångsrikt med. Då blir det nämligen ett ägarskap. Det är också därför
som stödet till solceller, laddstolpar och så vidare är så bra och gör att
människor känner att de är med. Människor vill göra rätt och har också
möjlighet och råd att göra rätt. Ju mer inkluderande och ju mer styrka vi
får i omställningen, desto snabbare kommer det att gå.

Anf. 34 JESSIKA ROSWALL (M):

Fru talman! Jag tackar statsministern för åiterrapporten.

Brexitförhandlingarna mellan EU och Storbritannien går nu in i en
minst sagt kritisk fas. Det finns egentligen ingen tid kvar att spela på, efter-
som det måste finnas ett avtal senast den 31 december.

Att det blir ett avtal som möjliggör en så friktionsfri handel som möjligt
över gränserna ligger i både EU:s och Storbritanniens intresse. Corona-
pandemins enorma ekonomiska skadeverkningar borde rimligtvis ha gjort
att det finns ett större intresse från båda parter att kompromissa. Ett avtals-
löst läge skulle få förödande konsekvenser för många företag som redan
nu kämpar för att hålla sig flytande. Det krävs verkligen att båda parter gör
sitt bästa för att nå en kompromiss. Något annat vore ett svek mot alla
företag och anställda som riskerar att drabbas hårt.

Statsministern har många gånger berömt den övergripande enigheten i
förhandlingarna i EU-27 och lyft fram att det är en styrka att vi är eniga i
dessa förhandlingar. Det har också varit en ledstjärna för EU att ha en för-
handlingsposition som främst håller sig till EU-ländernas gemensamma
intressen. Då tycker jag att det är oroväckande att fiskefrågan har kommit
att bli den fråga som riskerar att stjälpa chanserna att nå ett avtal. Fisket
som ett fåtal EU-länder i dag bedriver på brittiska vatten är av tämligen
begränsad ekonomisk betydelse. Självfallet ska EU driva alla medlemssta-
ters intressen. Men det vore inte rimligt om avtalet stjälps på grund av
fisket.

Statsministern sa tidigare här i sin åiterrapport att det är ett stramt uttal-
ande i slutsatserna. Jag undrar därför vad det betyder. Jag undrar också vad
statsministern gör för att försöka lösa upp de knutar som verkar finnas och
som står i vägen för ett avtal med Storbritannien.

Anf. 35 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Jag ska börja med det som sas i slutet av anförandet om att
lösa upp knutar. Sverige är naturligtvis aktivt hela tiden. Men sedan måste

förhandlingarna skötas via Michel Barnier och hans team. Vi har dock haft en långvarig bilateral kontakt med Storbritannien och med andra för att se vad som går att göra.

Det som jag menade gällde inte minst efter reaktionerna från 10 Downing Street och att man där bedömde att slutsatserna var för strama. Man kan alltid diskutera detta. Men det är ingen tvekan om vad vi vill: ”The European Council reaffirms the union’s determination to have as close as possible a partnership with the United Kingdom” och så vidare. Vi ger tydligt uttryck för detta men även att Storbritannien också måste ändra sina positioner här.

Fisket är det område där det mig veterligen inte har hänt någonting och där det fortfarande är stand still.

Det är riktigt att det inte är de största sektorerna, men de är nog så viktiga. Man får ha respekt för det, även för svenskt vidkommande, men inte minst för de länder där hela fiskesektorn är beroende av tillgång till brittiskt vatten. Det är några länder som har det. Försvinner det, försvinner hela fiskesektorn. Det är därför som denna fråga är så pass viktig och het. Det är kanske den fråga som Storbritannien håller närmast, och man vill lösa de andra först.

Vi alla behöver nog tillsammans fundera på hur man tar sig an fisket men också tvisteregleringen och level playing field, så att det blir ett avtal. Just nu ser det inte bra ut; det är bara att konstatera. Men vi måste fortsätta att se till att göra detta möjligt.

Anf. 36 JESSIKA ROSWALL (M):

Fru talman! Jag tackar statsministern för svaret.

Jag håller med om att vi har stor respekt för alla de tre delar som lyfts fram – lika villkor, styrning och fiske. Men fisket är inte av lika stort intresse för alla i EU-27. Det var detta som var min poäng.

Vi har varit överens i Sverige om Sveriges ståndpunkt, och vi har genomgående varit lojala med EU:s förhandlingslinje. Det har förmodligen inneburit att även Sverige har fått lov att lägga band på sig i vissa avseenden som vi tycker är viktiga i dessa förhandlingar.

Nu har Frankrikes president Emmanuel Macron öppet lovat att han inte kommer att gå med på något avtal om det skulle innebära några förändringar jämfört med franska fiskebåtars tillgång till brittiskt vatten.

Då tycker jag, precis som statsministern, att det inte ser bra ut att det inte blir ett avtal. Vad får detta för konsekvenser? Är det rimligt att just fisket skulle kunna riskera att stjälpa ett avtal?

Anf. 37 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru talman! Vi har här sagt: En för alla, alla för en. Alla länder har denna sammanhållning, och den har varit helt avgörande så här långt. Nu får vi se om det bär ända in i mål. Men hade vi inte haft den tror jag att det hade spruckit för länge sedan. Därför är det nog viktigt att vi håller ihop. Det gäller även fiskefrågan. Det är också så vi uttrycker det, att vi måste hålla ihop. Annars kan någon börja ge sig på en fråga och någon annan på en annan fråga. Då blir det helt plötsligt en bilateral förhandling, och det vore olyckligt. Vi vill hålla ihop, och vi ska hålla ihop.

Prot. 2020/21:24
20 oktober

-----
*Åtterrapportering från
Europeiska rådets
möte den 15–16
oktober*

Sedan kan man fråga sig hur viktigt det är. Man får ha respekt för människors utkomster. Och om vissa länder är helt beroende av detta fiske och det inte finns något annat, då är det allvarigare för dessa länder. Men jag tror att om det finns en vilja finns det möjlighet att lösa även denna fråga. Just nu tror jag att man måste se de tre delarna tillsammans.

Åtterrapporeringen var härmed avslutad.

§ 2 Justering av protokoll

Protokollet för den 29 september justerades.

§ 3 Meddelande om frågestund

Tredje vice talmannen meddelade att frågestund skulle äga rum *torsdagen den 22 oktober kl. 14.00*.

§ 4 Meddelande om särskild debatt med anledning av kriminalvårdens stabsläge och kapacitet

Tredje vice talmannen meddelade att på begäran av Sverigedemokraternas riksdagsgrupp skulle en särskild debatt med anledning av kriminalvårdens stabsläge och kapacitet anordnas tisdagen den 10 november kl. 13.00.

Från regeringen skulle justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S) delta.

Den inkomna skrivelsen hade följande lydelse:

Till talmannen

Begäran om särskild debatt med anledning av kriminalvårdens stabsläge och kapacitet

Kriminalvården har under längre tid varnat för att antalet intagna i häkten och anstalter kommer överstiga de platser myndigheten har tillgängliga. Generaldirektör Martin Holmgren redogjorde i DN den 21 september 2020 att myndigheten nu går upp i stabsläge för att försöka hantera krisen myndigheten befinner sig i. Kriminalvårdens prognoser ger dessutom stöd för att denna kris och nuvarande stabsläge kommer att fortsätta under över-skådlig tid.

Generaldirektören framför bland annat att myndighetens grunduppdrag utmanas kraftigt. Detta omfattar det återfallsförebyggande arbetet, att upprätthålla säkerheten, samt möjligheten att ta emot och inkapacitera misstänkta och dömda.

En länge bortprioriterad och underdimensionerad kriminalvård innebär att myndighetens verksamhet blir lidande. Myndigheten har även tidigare rekommenderat att senarelägga eller avstyrka nödvändiga straffskärpningar, då faktiska platser inte motsvarar antalet intagna som förvän-

tas. Kriminalvården bör som regel ges de medel som krävs för att i god tid planera och utforma verksamheten för att omhänderta samtliga som döms till straff. Då senfärdigheten att anslå tillräckliga medel medfört den kapacitetsbrist som nu är uppenbar finns anledning att debattera det akuta läge Kriminalvården befinner sig i och hur regeringen behöver agera framgent.

I syfte att läka den brist som trots redan vidtagna åtgärder kvarstår bör ytterligare aspekter debatteras. Detta rör bland annat hyrande av anstaltsplatser utomlands, att avveckla hyresförhållandet mellan Kriminalvården och Specialfastigheter, eller att tillåta privata aktörer att bygga anstalter som Kriminalvården sedan får hyra.

Sverigedemokraterna begär därför en särskild debatt med anledning av kriminalvårdens stabsläge och kapacitet.

Stockholm den 30 september 2020

Henrik Vinge

Gruppledare Sverigedemokraterna

Prot. 2020/21:24

20 oktober

-----

§ 5 Anmälan om fördröjt svar på interpellation

Följande skrivelse hade kommit in:

Interpellation 2020/21:56

Till riksdagen

Interpellation 2020/21:56 Infranord

av Ali Esbati (V)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 6 november 2020.

Skälet till dröjsmålet är tidigare inbokade resor och arrangemang.

Stockholm den 16 oktober 2020

Näringsdepartementet

Ibrahim Baylan (S)

Enligt uppdrag

Annica Sandberg

Expeditionschef

§ 6 Ärende för hänvisning till utskott

Följande dokument hänvisades till utskott:

Framställning

2020/21:RS2 till konstitutionsutskottet

§ 7 Ärenden för bordläggning

Följande dokument anmäldes och bordlades:

Konstitutionsutskottets betänkanden

2020/21:KU3 En moderniserad radio- och tv-lag

2020/21:KU4 Några sekretessfrågor på finansmarknadsområdet

Finansutskottets betänkanden
2020/21:FiU9 Riksrevisorns årliga rapport 2020
2020/21:FiU12 Tillfällig ändring i Första–Fjärde AP-fondens placeringsregler med anledning av covid-19
2020/21:FiU29 Några frågor om clearing av OTC-derivat och om transaktioner för värdepappersfinansiering
2020/21:FiU31 Medgivande för Riksbanken att ge kredit till IMF

Försvarsutskottets betänkande
2020/21:FöU3 En effektivare kommunal räddningstjänst

Arbetsmarknadsutskottets betänkanden
2020/21:AU3 Riksrevisionens rapport om effektiviteten i förmedlingsverksamheten
2020/21:AU4 ILO:s hundraårsdeklaration för framtidens arbetsliv

Näringsutskottets utlåtande
2020/21:NU8 Kommissionens vitbok om utländska subventioner på den inre marknaden

Skatteutskottets betänkanden
2020/21:SkU4 Delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden och några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet
2020/21:SkU2 Riksrevisionens rapport om RUT-avdraget
2020/21:SkU6 Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden – regional skattereduktion

§ 8 Bordläggning

Följande dokument anmäldes och bordlades:

Propositioner

2020/21:33 Avgifter vid återköp och flytt av fond- och depåförsäkringar
2020/21:35 Regelbundna överväganden av vårdnadsöverflyttning och särskilda lämplighetskrav för offentliga biträden
2020/21:36 Ändringar i regelverket om kapitaltäckning
2020/21:37 Skattereduktion för förvärvsinkomster och utvidgad tidsgräns för expertskatt

Motioner

med anledning av skr. 2020/21:7 Strategi för den arktiska regionen
2020/21:3720 av Håkan Svenneling m.fl. (V)
2020/21:3722 av Hans Wallmark m.fl. (M)
2020/21:3728 av Björn Söder m.fl. (SD)
2020/21:3731 av Kerstin Lundgren m.fl. (C)

med anledning av skr. 2020/21:10 Riksrevisionens rapport om flerbarnstillägget i barnbidraget
2020/21:3723 av Linda Lindberg och Julia Kronlid (båda SD)
2020/21:3732 av Martina Johansson och Solveig Zander (båda C)

§ 9 Anmälan om interpellationer

Prot. 2020/21:24

20 oktober

Följande interpellationer hade framställts:

den 16 oktober

2020/21:63 Ett centralt skuldregister

av *Angelica Lundberg* (SD)

till statsrådet *Per Bolund* (MP)

den 19 oktober

2020/21:64 Marockos brott mot mänskliga rättigheter i Västsahara

av *Lotta Johnsson Fornarve* (V)

till utrikesminister *Ann Linde* (S)

2020/21:65 Slutförvar för använt kärnbränsle

av *Mattias Bäckström Johansson* (SD)

till miljö- och klimatminister *Isabella Lövin* (MP)

2020/21:66 Nedskräpning och brottslighet vid bärplockarläger

av *Lars Beckman* (M)

till justitie- och migrationsminister *Morgan Johansson* (S)

2020/21:67 Stöd till ungdomsorganisationer

av *Vasiliki Tsouplaki* (V)

till kultur- och demokratiminister *Amanda Lind* (MP)

2020/21:68 Den turkiska regimens expansiva utrikespolitik

av *Amineh Kakabaveh* (-)

till utrikesminister *Ann Linde* (S)

§ 10 Anmälan om frågor för skriftliga svar

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 16 oktober

2020/21:235 Åtgärder mot matchfixning

av *Angelika Bengtsson* (SD)

till statsrådet *Ardalan Shekarabi* (S)

den 19 oktober

2020/21:236 Höjd åldersgräns för vattenskoter

av *Jens Holm* (V)

till infrastrukturminister *Tomas Eneroth* (S)

2020/21:237 Skattebefriade elbussar

av *Jens Holm* (V)

till finansminister *Magdalena Andersson* (S)

2020/21:238 Kemikalieskatten

av *Mattias Bäckström Johansson* (SD)

till finansminister *Magdalena Andersson* (S)

Prot. 2020/21:24
20 oktober

2020/21:239 Valet i Chile

av *Lorena Delgado Varas* (V)
till utrikesminister Ann Linde (S)

2020/21:240 Skattebefrielse för grödebaserade biodrivmedel

av *Kjell-Arne Ottosson* (KD)
till finansminister Magdalena Andersson (S)

2020/21:241 Kontroll och inspektion av skyddsrum

av *Lars Beckman* (M)
till statsrådet Mikael Damberg (S)

2020/21:242 Konsumentskyddet vid kirurgiska skönhetsbehandlingar

av *Angelica Lundberg* (SD)
till statsrådet Lena Micko (S)

2020/21:243 Kommunernas hantering av barnärenden

av *Mikael Eskilandersson* (SD)
till socialminister Lena Hallengren (S)

2020/21:244 Folkkrättsbrott mot Armenien och Republiken Artsach

av *Markus Wiechel* (SD)
till utrikesminister Ann Linde (S)

2020/21:245 Säkerheten vid Sveriges Radio till följd av Twitter-attacken

av *Angelika Bengtsson* (SD)
till kultur- och demokratiminister Amanda Lind (MP)

2020/21:246 En humanare bedömning för riskgrupper

av *Julia Kronlid* (SD)
till statsrådet Ardalán Shekarabi (S)

2020/21:247 Utebliven ersättning till riskgrupper

av *Julia Kronlid* (SD)
till statsrådet Ardalán Shekarabi (S)

2020/21:248 Onödiga dödsfall bland äldre

av *Ann-Christine From Utterstedt* (SD)
till socialminister Lena Hallengren (S)

§ 11 Kammaren åtskildes kl. 14.00.

Sammanträdet leddes av tredje vice talmannen.

Vid protokollet

ANNA ASPEGREN

/Olof Pilo

§ 1 Återrapportering från Europeiska rådets möte den 15–16

oktober	1
Anf. 1 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S).....	1
Anf. 2 JESSICA ROSENCRANTZ (M)	2
Anf. 3 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S).....	3
Anf. 4 JESSICA ROSENCRANTZ (M)	3
Anf. 5 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S).....	3
Anf. 6 MARTIN KINNUNEN (SD)	3
Anf. 7 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S).....	4
Anf. 8 MARTIN KINNUNEN (SD)	4
Anf. 9 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S).....	4
Anf. 10 SOFIA NILSSON (C)	5
Anf. 11 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	5
Anf. 12 SOFIA NILSSON (C)	6
Anf. 13 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	6
Anf. 14 JONAS SJÖSTEDT (V).....	6
Anf. 15 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	7
Anf. 16 JONAS SJÖSTEDT (V).....	7
Anf. 17 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	8
Anf. 18 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	8
Anf. 19 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	8
Anf. 20 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	9
Anf. 21 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	9
Anf. 22 JOAR FORSSELL (L)	9
Anf. 23 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	10
Anf. 24 JOAR FORSSELL (L)	10
Anf. 25 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	11
Anf. 26 MARKUS SELIN (S).....	11
Anf. 27 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	11
Anf. 28 MARKUS SELIN (S).....	12
Anf. 29 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	12
Anf. 30 MARIA GARDFJELL (MP).....	13
Anf. 31 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	13
Anf. 32 MARIA GARDFJELL (MP).....	13
Anf. 33 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	14
Anf. 34 JESSIKA ROSWALL (M).....	14
Anf. 35 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	14
Anf. 36 JESSIKA ROSWALL (M).....	15
Anf. 37 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	15
§ 2 Justering av protokoll.....	16
§ 3 Meddelande om frågestund.....	16
§ 4 Meddelande om särskild debatt med anledning av	
   kriminälvårdens stabsläge och kapacitet	16
§ 5 Anmälan om fördröjt svar på interpellation	17
§ 6 Ärende för hänvisning till utskott	17
§ 7 Ärenden för bordläggning.....	17
§ 8 Bordläggning.....	18

Prot. 2020/21:24	§ 9 Anmälan om interpellationer	19
20 oktober	§ 10 Anmälan om frågor för skriftliga svar	19
-----	§ 11 Kammaren åtskildes kl. 14.00.	20